

paa. Men det kunde jo gerne være muligt, at en saadan Tanke i Fremtiden kunde komme frem ved den Forhandling, i et Fællesudvalg, som jeg antager, det ærede Medlem sigter til.

Det første Punkt, som den højtærede Minister berørte, er den Forandring, som er sket for de gifte Kvinders og Tjenestefolks Vedkommende. Skulde det betragtes som et Kardinalpunkt, som et Punkt, der særlig skulde give Anledning til Strid, saa tror jeg ikke, at man vilde have Vanskelighed ved at finde en Form, under hvilken man kunde komme overens i saa Henseende. Vi have ment, at det ikke stemmer med den almindelige Regel, som er udtalt her i 6te Stykke af § 1, at optage gifte Kvinder, men paa den anden Side kan man jo altid forhandle om det Spørgsmaal. Det er jo af de Ting, som der kan være Rimelighed for, men det maatte i alt Fald formuleres anderledes end her i Lovforslaget. Endelig forstaar jeg ikke rigtig, hvorledes den højtærede Minister kom til det Resultat, at Vælgere med en Skatte-Indtægt af 300 Kr. havde en virkelig større Indtægt, det forekom mig, at den ærede Minister nævnte 7—800 Kr. med en Skat af 30 Kr. — maaske har jeg hørt fejl, men den ærede Minister nævnte i alt Fald en Skatteydelse af ca. 30 Kr. Det andet vil jeg ikke paastaa, at jeg har hørt med Nøjagtighed, uagtet jeg anstrengte mig af al Evne. Men Sagen er dog den, at Ligningskommissionen kan jo ikke komme til en større Nedgang end disse 65 pCt., som er foreskrevet i Skattelovens § 7, altsaa kunne de ikke med en skattepligtig Indtægt af 300 Kr. have en virkelig Indtægt af 7—800 Kr., saa jeg tror, at de Beregninger som findes i Betænkningen, og som ere udførte paa Grundlag af de af Indenrigsministeriet indhentede Oplysninger, ikke ere særlig misvisende. Den skattepligtige Indtægt kan jo altid være noget andet end den virkelige Indtægt — det indrømmer jeg — men der kan ikke være en saa stor Forskel, medmindre Ligningsmyndighederne ikke have holdt sig til Bestemmelserne i Lovens § 7. Ligeledes berørte den højtærede Minister, at der af 82,000 Vælgere i Købstæderne fandtes 45,000 med over 1,000 Kr.s Indtægt. Jeg maa sige, at det betvivler jeg meget stærkt efter de Oplysninger, som foreligge. Vi have disse autentiske Oplysninger, og vi have ogsaa søgt Oplysninger privat, og derefter kan jeg ikke erkende Rigtigheden eller Sandsynligheden deraf. Landet skal jeg ikke udtale mig om. Den højtærede Minister

udtalte, at der paa Landet fandtes 50 pCt. med en Indtægt af over 800 Kr. men derom skal jeg ikke udtale mig, da jeg er for lidt kendt i saa Henseende. Kernen i Sagen er naturligvis den Meningsforskel, der er om den lige og almindelige Valgret og den Valgret, der udøves af to Klasser for Købstædernes og Landets Vedkommende. For Københavns Vedkommende er det jo saa, at der er en almindelig Valgret med Census, men alt dette skal jeg afholde mig fra at komme ind paa, det vilde jo kun lede til en ret vidtgaaende Diskussion.

Madsen-Mygdal: Jeg finder mig foranlediget til endnu at lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed for et Par korte Bemærkninger i Anledning af, hvad vi nys hørte af den ærede Ordfører. Han gentog atter, at han ikke havde set noget Ønske fra Mindretallets Side om Forhandling, han havde savnet Villighed i saa Henseende. Jeg forstaar ikke, at den ærede Ordfører kan vedblive at sige noget saadant, da han jo har hørt den ene Gang efter den anden i Udvalget, at Mindretallet har gjort, hvad det har kunnet for at fremme Forhandlingen, saa vidt det var muligt, og Mindretallet har steds været imod, at Sagen forhaledes ved disse mange Forlangender om Oplysninger. — Den ærede Ordfører gentog, at det var naturligt, at Flertallet maatte stille Ændringsforslag. Ja selvfølgelig, naar Flertallet ikke kan tiltræde Lovforslaget, maa det komme med sine Ændringer, men det er netop det, som Mindretallet har ventet paa, og som det har mindet om Gang efter Gang, at faa disse Ændringer frem, thi først naar man faar Ændringerne frem og faar at se, hvad Flertallet vil, først da kan der være Tale om Forhandling.

Den ærede Ordfører udtalte sig endvidere mod den Udtalelse, jeg har brugt om, at det var et almindeligt Ønske hos Befolkningen at faa en Reform paa dette Omraade. Jeg henviser til, hvad jeg har sagt tidligere, at de Valg, der ere foretagne Gang efter Gang i en lang Række Aar paa den almindelige Valgrets Grund, vise saa klart, som tænkes kan, at det er et almindeligt Ønske hos Befolkningen at komme til lige og almindelig Valgret ogsaa med Hensyn til den kommunale Valglov. Ikke alle, sagde den ærede Ordfører. Nej, det ved jeg meget vel, at ikke alle ønske den, jeg ved jo meget godt, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere imod det, men det er jo kun et Mindretal af Befolkningen. Den store Befolkning er